

Sygn. akt IIIU 371/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Obrębska

Protokolant: sekr. sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2015r. w O.

sprawy z odwołania S. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31 marca 2015r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

W dniu 25.03.2015r. S. R. złożył w Oddziale ZUS w P. wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 31.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił S. R. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie udowodnił on wymaganego 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

S. R. decyzję powyższą zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że nie zgadza się z decyzją ZUS, gdyż w okresie od 21.12.1981r. do 1.01.1999r. pracował jako dekarz i monter konserwator sieci kanalizacyjnej i oczyszczania ścieków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że S. R. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS

nie zaliczył odwołującemu do pracy w szczególnych warunkach okresu od 21.12.1981r. do 1.01.1999r. w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, gdyż odwołujący nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za ten okres.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

S. R. urodził się (...) Do dnia 01.01.1999r. zgromadził okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 26 lat, 5 miesięcy i 23 dni. Nie jest członkiem OFE.

W okresie od 25.10.1971r. do 25.07.1974r. S. R. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wodno – kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach, wymienione w wykazie A dziale V poz. 1, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. W okresach od 16.08.1976r. do 31.05.1980r. i od 21.09.1981r. do 09.10.1981r. S. R. był zatrudniony w (...) S.A. W B., gdzie na stanowisku montera instalacji technologicznych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy robotach wodno – kanalizacyjnych oraz budowie rurociągów w głębokich wykopach, wymienione w wykazie A dziale V poz. 1, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Staż pracy w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w trzech wskazanych wyżej okresach wynosi łącznie 6 lat, 7 miesięcy i 15 dni.

Od 21.12.1981r. S. R. podjął zatrudnienie w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w O., gdzie pracował do 30.04.2000r. W powyższym okresie odwołujący był zatrudniony na stanowisku konserwatora. Do jego obowiązków należało wykonywanie remontów dachów oraz przeglądów i obróbek blacharskich na budynkach mieszkalnych znajdujących się w zasobach (...). S. R. zajmował się również ocieplaniem ścian szczytowych bloków, wykonywaniem bieżącej konserwacji i napraw w blokach należących do Spółdzielni Mieszkaniowej, na bieżąco usuwał usterki zgłaszane przez mieszkańców, szklili okna, naprawiał zamki, usuwał awarie sieci kanalizacyjnej. Rzeczywisty zakres obowiązków pracowniczych odwołującego w (...) w O. nie ograniczał się więc tylko do prac dekarских, które należą do prac w szczególnych warunkach, ale obejmował również szereg innych obowiązków związanych ze stanowiskiem konserwatora, które nie były pracami w szczególnych warunkach. W trakcie zatrudnienia w (...) w O. S. R. przebywał na urlopie bezpłatnym, w trakcie którego wyjechał na kontrakt do ZSRR, gdzie pracował w okresie od 18.07.1987r. do 12.12.1989r. na stanowisku blacharz – dekarz. W tym okresie, jeśli pozwalały na to warunki pogodowe S. R. wykonywał prace dekarские na dachach, natomiast w okresach kiedy pogoda uniemożliwiała wykonywanie prac na dachach, w tym w szczególności w okresie zimowym wykonywał w warsztacie różne obróbki na budynki.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dokumenty z akt rentowych, dokumentację osobowo – płacową za okres zatrudnienia w (...) w O., świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z (...) S.A. i I. B., materiał zdjęciowy, zeznania odwołującego oraz świadków D. B., B. K. i R. Z..

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie S. R. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż urodził się on 27.09.1953r. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,

- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zasadniczo okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy (tak: § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.). Zgodnie jednak z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień, w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

ZUS po analizie zgromadzonej w aktach dokumentacji uznał początkowo, że S. R. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. W trakcie trwania postępowania sądowego, po przedłożeniu przez odwołującego świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach z (...) S.A. w W. oraz (...) S.A. w B., ZUS wskazał, że nie kwestionuje przedłożonych świadectw pracy i uznaje wskazane w nich okresy za wykonywane w szczególnych warunkach, co nie zmienia faktu, że odwołujący w dalszym ciągu nie wykazał 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach (vide pismo procesowe pełnomocnika ZUS z dnia 17.08.2015r. k.48 akt sądowych)

Odnośnie okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w O. od 21.12.1981r. do 30.04.2000r. w pierwszej kolejności wskazać należy, że odwołujący nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, pomimo iż pracodawca w dalszym ciągu istnieje, zakład pracy nie został zlikwidowany.

Odwołujący w swoich zeznaniach utrzymywał, że do (...) w O. został przyjęty jako dekarz i rzeczywiście zajmował się dekarstwem i obróbkami dekarскими związanymi z kryciem dachów. Miał też dodatkowe dyżury podczas których naprawiał kanalizację i usuwał usterki zgłoszone przez mieszkańców. W 1987r. wyjechał na kontrakt do ZSRR, gdzie również zajmował się pracami dekarскими. Odwołujący przyznał jednak, że nie przez cały rok wykonywał typowe prace dekarские na dachach, gdyż wówczas kiedy pogoda na to nie pozwalała np. zimą robił w warsztacie różne obróbki na budynki. Odwołujący wyjaśnił, że po powrocie z kontraktu powrócił do pracy w Spółdzielni i zajmował się pracami blacharsko – dekarскими. Przyznał, że kiedy robił na dachach miał płacony dodatek tzw. szkodliwy, natomiast kiedy np. zajmował się przygotowaniem obróbek blacharskich tego dodatku mógł nie mieć.

W ocenie Sądu zeznania odwołującego zasługiwały na danie im wiary, ale jedynie w części. Przeprowadzone w sprawie dowody, o których będzie mowa niżej nie potwierdzają tezy forsowanej przez odwołującego, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on wyłącznie prace blacharsko – dekarские i prace konserwatorskie sieci kanalizacyjnej.

Na okoliczność charakteru pracy odwołującego w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej Sąd w pierwszej kolejności przeprowadził dowód z dokumentacji z akt osobowych odwołującego. Jej analiza nie potwierdza w pełni zeznań odwołującego. W ogólnym świadectwie pracy z dnia 29.04.2000r. wskazano, że odwołujący w (...) w O. zajmował stanowisko konserwatora w Administracji Osiedla nr 1 (k.2 akt osobowych część C). Z umowy o pracę z dnia 21.12.1981r. również wynika, że odwołujący został przyjęty na stanowisko konserwatora (umowa o pracę k. 2 akt osobowych część B). Z dniem 15.04.1983r. powierzono mu obowiązki blacharza w Zakładzie (...), po czym od 01.10.1983r. powierzono mu ponownie obowiązki konserwatora (vide angaże k. 8-9 akt osobowych część B). Również w kolejnych angażach stanowisko pracy odwołującego określone było jako konserwator (angaże k. 11,12,14 akt osobowych). Z dniem 01.02.1986r. powierzono mu obowiązki majstra w grupie konserwatorów (angaż k. 17). Z podpisanego przez odwołującego zakresu czynności majstra wynika, że był on odpowiedzialny za całokształt

spraw technicznych w Osiedlu (k. 16 akt osobowych). Z dokumentów z akt osobowych wynika, że w okresie od 18.07.1987r. do 13.02.1990r. odwołujący korzystał z urlopu bezpłatnego w związku z wyjazdem na kontrakt do ZSSR. Po powrocie z urlopu bezpłatnego został ponownie przyjęty z dniem 14.02.1990r. na stanowisko konserwatora (karta obiegowa zmiany w stosunku pracy k.29). Wszystkie kolejne angaże do 31.12.1998r. wskazują, że odwołujący zajmował stanowisko konserwatora (k. 35,36, 45-49, 52-53). W aktach osobowych znajduje się też zakres czynności S. R. jako konserwatora A.. Osiedla nr 1, z którego wynika, że do jego zadań należało m.in. wykonywanie bieżącej konserwacji i napraw, prowadzenie zleceń roboczych, wykonywanie usług dla mieszkańców na zlecenie, wykonywanie przeglądów i obróbek blacharskich na budynkach mieszkalnych znajdujących się z zasobach A.. nr 1 (...), dokonywanie przeglądu stanu zasobów pod względem ich konserwacji, bieżące usuwanie usterek zgłoszonych przez mieszkańców (zakres obowiązków k. 34 akt osobowych).

Powyższe dokumenty z akt osobowych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i zostały uznane za wiarygodne, tym bardziej, że w dużej mierze znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków.

D. B., który był zatrudniony w (...) od 1979r, ostatnio na stanowisku wiceprezesa (...) zeznał, że odwołujący przez cały okres zatrudnienia w większości zajmował się wykonywaniem prac blacharsko- dekarских, remontami dachów, ale wykonywał również prace polegające na remontach kominów, ocieplaniu ścian szczytowych bloków, wymianie rynien, usuwaniu usterek kanalizacyjnych. Świadek przyznał, że jak nie było typowych prac blacharsko – dekarских odwołujący zajmował się innymi pracami konserwatorskimi, takimi jak naprawa zamków, szklenie okien. D. B. określił, że w jego ocenie 60 % prac, które wykonywał odwołujący były to szeroko pojęte prace dekarсько – blacharskie i prace w kanalizacji, natomiast 40 % były to inne pozostałe ogólnie pojęte prace konserwatorskie. Świadek wyjaśnił, że w (...) była taka zasada, że jeżeli pracownik danego dnia był zatrudniony poniżej 4 godzin w szczególnych warunkach dodatek tzw. szkodliwy nie był wypłacany, natomiast jeśli pracował w szczególnych warunkach pow. 4 godzin, dodatek taki był wypłacany. Podał, że dodatek taki był wypłacany za prace blacharskie, dekarсько, kanalizacyjne, prace w węźle, przy czym prace przygotowawcze na dole np. przygotowanie lepiku też były zaliczane do szczególnych warunków.

Świadek B. K. podała, że odwołujący w (...) zajmował się zasadniczo pracami dekarсько-blacharskimi. Zajmował się też przepychaniem kanalizacji, hydrauliką. Świadek B. K. potwierdziła zeznania świadka B., że w (...) w O. była zasada, że dodatek za pracę w szczególnych warunkach był wypłacany za dzień kiedy dany pracownik dłużej niż 4 godzinny dziennie wykonywał prace w szczególnych warunkach. Jeśli prac tych nie świadczył, bądź świadczył je w wymiarze krótszym niż 4 godziny dziennie dodatek nie była wypłacany. Świadek określiła, że jej zdaniem 80-90% czasu pracy odwołujący poświęcał na prace dekarсько, blacharskie, kanalizacyjne, a pozostałe 10-20% na inne pozostałe prace z tym nie związane.

Świadek R. Z. zeznał, że on był zatrudniony w (...) od 1982r. jako robotnik budowlany. Był też na kontrakcie w ZSRR, ale krócej niż odwołujący. Świadek podał, że w (...) odwołujący pracował jako konserwator, zajmował się pracami dekarскими, a jak nie mógł pracować na dachach ze względu na warunki pogodowe, przygotowywał materiały blacharskie. Świadek pamiętał, że odwołujący zajmował się też przepychaniem zapchanej kanalizacji. W ZSRR na kontrakcie odwołujący też wykonywał prace dekarсько.

Sąd dał zasadniczo wiarę zeznaniom świadków, były one spójne i korespondowały ze sobą, choć trudno było oprzeć się wrażeniu, że starają się oni złożyć zeznania korzystne dla odwołującego, eksponując wykonywanie przez niego prac w szczególnych warunkach.

Reasumując w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym dokumentacji z akt osobowych, a w szczególności pisemnego zakresu obowiązków, jak też zeznań świadków przyjąć należy, że w ramach zatrudnienia na stanowisku konserwatora w (...) w O. S. R. zajmował się pracami dekarскими, ale niewątpliwie nie były to jedyne obowiązki pracownicze, które wykonywał wnioskodawca stale w ramach zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie może budzić wątpliwości, że praca wykonywana przez ubezpieczonego w tym czasie nie spełniała przesłanek wskazanych w wykazie A dziale V, pkt 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., w którym wymieniono prace dekarсько. S. R. w (...) oprócz wykonywania prac dekarских, tj. zasadniczo napraw dachów, zajmował się także

różnego rodzaju innymi szeroko pojętymi pracami konserwatorskimi. Niewątpliwie prac dekarских nie wykonywał w sezonie zimowym. Przy czym w ocenie Sądu czynności wykonywane poza pracą dekarza nie były sporadyczne, wykonywane w wyjątkowych sytuacjach, ale stanowiły stały fragment obowiązków pracowniczych wnioskodawcy o czym dobitnie świadczy pisemny zakres obowiązków odwołującego jako konserwatora. Praca wykonywana przez ubezpieczonego w (...) nie może być zatem zakwalifikowana jako praca w szczególnych warunkach. Warunek ten jest bowiem spełniony, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku stale, to jest ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach i nie wykonuje przy tym innych czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy. Natomiast zakres obowiązków pracowniczych odwołującego nie ograniczał się tylko do prac dekarских ale obejmował również inne obowiązki związane ze stanowiskiem konserwatora, które nie były pracami w szczególnych warunkach. Do jego zadań należało m.in. wykonywanie bieżącej konserwacji i napraw, prowadzenie zleceń roboczych, wykonywanie usług dla mieszkańców na zlecenie, wykonywanie przeglądów i obróbek blacharskich na budynkach mieszkalnych znajdujących się z zasobach A. nr 1 (...), dokonywanie przeglądu stanu zasobów pod względem ich konserwacji, bieżące usuwanie usterek zgłoszonych przez mieszkańców. Tymczasem tylko okresy wykonywania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają kryterium uznania pracy o cechach znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznego stopnia uciążliwości, lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Stałe wykonywanie takich prac oznacza, że krótsze dobowo (nie w pełnym wymiarze obowiązującego czasu pracy na danym stanowisku) lub okresowe, a nie stałe świadczenie pracy wyklucza dopuszczalność uznania pracy za świadczoną w szczególnych warunkach wskutek niespełnienia warunku stałej znacznej szkodliwości dla zdrowia lub stałego znacznego stopnia uciążliwości wykonywanego zatrudnienia (por. postan. SN z 3.10.2008r. II UK 133/08, LEX nr 658191, wyrok SN z 4.06.2008r. II UK 306/07 OSNP 2009/21-22/290). Nieuprawnione jest też przyjęcie założenia, że odwołujący w warunkach szczególnych pracował wówczas, gdy miał wypłacany dodatek tzw. szkodliwy. Wypłata takiego dodatku nie jest tożsama z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach. Jak zbieżnie wskazywali świadkowie dodatek w (...) był wypłacany wówczas, gdy pracownik pracę w szczególnych warunkach wykonywał ponad 4 godziny dziennie. Mogły być więc sytuacje kiedy odwołujący w warunkach szczególnych pracował np. 5 godzin dziennie, a przez kolejne 3 godziny wykonywał innego rodzaju prace.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, iż odwołujący wykonywał w (...) w O. prace dekarские stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, to przywołane przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. nie dotyczą odwołującego. Powyższe wynika z faktu, że prace na jakie powołuje się ubezpieczony, tj. prace na stanowisku dekarza, umiejscowione stały jedynie w dziale dotyczącym prac wykonywanych w budownictwie. Tymczasem ponad wszelką wątpliwość (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) należała do sektora budownictwa. Zgodnie natomiast z utrwalonym i ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych (por. wyrok SN z 1.06.2010r., sygn. akt II UK 21/10, Lex nr 619638, wyrok SN z 19.05.2011r. III UK 174/10, Lex nr 901652, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 6 czerwca 2012r., sygn. akt III AUa 46/12, należy respektować zasadniczą rolę rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w kwalifikowaniu prac w szczególnych warunkach, gdzie pod pozycjami umieszczonymi w kolejnych działach wykazu A załącznika do rozporządzenia, wymieniono konkretne stanowiska przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Taki sposób kwalifikacji prawnej tychże prac nie jest dziełem przypadku. Specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje bowiem charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można zatem swobodnie czy wręcz dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym. W konsekwencji powyższego, zakwalifikowanie pracy odwołującego w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie jest uzasadnione również z tego względu, że nie była to praca wykonywana w przemyśle budowlanym. Odwołujący wykonywał prace dekarские polegające głównie na naprawie i remontach dachów budynków pozostających w zasobach w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, a zatem była to praca o nieco innej specyfice niż typowe prace dekarские wykonywane przy budowie dachów w przemyśle budowlanym. Ustalenia Sądu Okręgowego nie dają podstaw do stwierdzenia, że uciążliwość i szkodliwość pracy jaką wykonywał odwołujący w (...) była taka sama czy porównywalna z pracą dekarza w

budownictwie. Tym bardziej, że oprócz prac dekarских odwołujący, jak wskazano wyżej, wykonywał w ramach dobowego wymiaru czasu pracy inne prace, które do prac w szczególnych warunkach nie należą.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez odwołującego kwestii zakwalifikowania wykonywanych przez niego prac związanych z konserwacją sieci kanalizacyjnej w (...), to również tych prac nie można zakwalifikować do prac wykonywanych w szczególnych warunkach, o których mowa w wykazie A dziale V, poz. 1. Jak wskazywał sam odwołujący zajmował się usuwaniem awarii kanalizacji, usuwał zatory, udrażniał zapchane odpływy kanalizacji w blokach. Nie może budzić wątpliwości, że roboty wodnokanalizacyjne nie są wykonywane w szczególnych warunkach, jeżeli nie są wykonywane w głębokich wykopach. Świadczy o tym przede wszystkim jednoznaczna wykładania gramatyczna - „Roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach”. Nie budzi wątpliwości, że same tylko „roboty wodnokanalizacyjne”, które rodzajowo są powszechne, nie uprawniają do uzyskania wcześniejszej emerytury. Przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy zajmował się tą kwestią i stwierdził, iż: „W wykazie A dziale V pkt 1 załącznika do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako prace wykonywane w szczególnych warunkach wymienione są roboty wodnokanalizacyjne w głębokich wykopach” (wyrok z 12 marca 2009 r., II UK 269/08, LEX nr 707881).

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, ubezpieczony nie wykazał, by w spornym okresie zatrudnienia w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach. W przekonaniu Sądu Okręgowego odwołujący nie wykazał też zasadności zaliczenia do prac w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia na kontrakcie w ZSRR w okresie od 18.07.1987r. do 12.12.1989r. na stanowisku blacharz – dekarz. Jak przyznał sam odwołujący w swoich zeznaniach w tym okresie, jeśli pozwalały na to warunki pogodowe wykonywał on prace dekarские na dachach, natomiast w okresach kiedy pogoda uniemożliwiała wykonywanie prac na dachach, w tym w szczególności w okresie zimowym wykonywał w warsztacie różne obróbki na budynki. Stąd niewątpliwie prace dekarские, będącymi pracami w w szczególnych warunkach, odwołujący również w tym okresie nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na marginesie wskazać należy, że nawet gdyby hipotetycznie zaliczyć odwołującemu sporny okres zatrudnienia w ZSRR w wymiarze 2 lat, 4 miesięcy i 26 dni do szczególnych warunków, to po dołączeniu tego okresu do okresów zatrudnienia w I. W. i I. B. w łącznym wymiarze 6 lat, 7 miesięcy i 15 dni, odwołujący i tak nie wykazałby 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Podnieść również należy, że Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, a Sąd Okręgowy rozpoznający przedmiotową sprawę podziela to stanowisko, że z przywileju przejścia na emeryturę w niższym wieku emerytalnym, przysługującego pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą korzystać wyłącznie pracownicy, którzy byli rzeczywiście zatrudnieni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwych warunkach pracy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNP 1998/21/638; 21 listopada 2001r., II UKN 598/00, OSNP 2003/17/419; 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07, lex nr 494129). Nadto w wyroku z dnia 21 listopada 2001r., II UKN 598/00, Sąd Najwyższy podkreślił, że o uprawnieniu do emerytury na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), decyduje łączne spełnienie przez pracownika wszystkich warunków określonych w tym przepisie, a nie jego przekonanie, że charakter lub warunki pracy wystarczają do uznania jej za wykonywaną w szczególnych warunkach.

Biorąc pod uwagę powyższe, uznać należy, że ubezpieczony nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, stąd prawo do wcześniejszej emerytury mu nie przysługuje. W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§1 kpc orzekł jak w sentencji.